

blev behandlet ca. 2.000 tvistigheder i forbindelse med den slags handler om året.

Tiden har ændret sig. Landbruget er ikke længere hovederhvervet. Der er langt færre landmænd, og de fleste handler med husdyr foregår på andre måder. Det afspejler sig i, at voldgifterne i de sidste mange år har behandlet meget få tvistigheder, sidste år kun 124. Det siger sig selv, at det er helt ude af proportion at bibeholde det samme store apparat for så få sager. Der skal således hvert femte år udpeges mellem 600 og 900 voldgiftsmænd, og det har sikkert ikke altid været lige let i alle dele af landet at finde kvalificerede kandidater. Det skal nemlig være »i kredsen boende uberygtede og kyndige mænd, som er villige dertil, og som har praktisk kendskab til handel med husdyr«.

Jeg kan godt forstå, at Frederiksberg Kommune vander sig.

I Socialdemokratiet støtter vi regeringens forslag om at lade hele området overgå til de civile domstole og følge hele dette regelsæt. Det sparer amtskommunerne for en mængde unødigt administrativt bøv. Vi tror, at kvaliteten af afgørelserne kan bibeholdes ved, at domstolene som i andre specielle sager udmelder en sagkyndig syns- og skønsmand til at foretage syn og skøn.

Vi klandres tit her i salen for at lave for mange love. Her er endelig en, der minimerer antallet af love og det uden på nogen måde at forringe retstilstanden i Danmark. Så vi kan fuldt og helt støtte det her lovforslag.

Inge Dahl-Sørensen (V):

Forslaget drejer sig om en ophævelse af voldgiftsloven vedrørende tvistigheder angående handel med husdyr.

Det er sikkert rigtigt set af justitsministeren, at det nugældende husdyrretssystem forekommer unødigt kompliceret og også beslaglægger for mange ressourcer i forhold til det antal sager, som voldgiftsretterne tager sig af årlig. Men at konkludere, at man så blot kan nedlægge voldgiftsretterne og overføre disse sager til de almindelige domstole, er Venstre rent umiddelbart ikke helt enig med ministeren i.

Høringssvarene viser, at der er en vis bekymring over forslaget, og flere anviser en anden vej, nemlig at formindske antallet af voldgiftsretter betydeligt. Det har jo vist sig, at et system med en sådan grundtanke har virket effektivt og hurtigt, og man kunne frygte, at det modsatte ville ske, såfremt disse sager overgår

til de almindelige domstole, som jo i forvejen er overbebyrdede.

Venstres opfordring til ministeren skal være at lytte til essensen af høringssvarene, som går ud på at minimere antallet af husdyrvoldgiftsretter betydeligt. Måske kunne én voldgiftsret i øst og én i vest klare det. Jeg håber, ministeren vil se positivt på forslaget.

Pernille Sams (KF):

Vi Konservative ser med megen sympati på tanken om at nedlægge den store institution, der i virkeligheden er tale om med husdyrvoldgiftsretterne. Hver eneste retskreds har sin husdyrvoldgiftsret, og derfor er der udpeget mange hundrede husdyrvoldgiftsmænd til at klare de i alt ca. 100 sager, der er på årsbasis her i landet.

Men når det er sagt, er vi imidlertid ikke så sikre på, at det er en god idé at lægge disse sager ind under de almindelige domstole. Den sagsbehandlingstid, vi her er vidne til, giver ikke ligefrem lyst til at henvise flere sager til de almindelige domstole, og slet ikke sager, hvor det må antages, at stridspunktet og bevismaterialet – det eller de levende dyr – ikke er umiddelbart egnede til hverken længere tids sagsbehandling eller opbevaring.

Derfor er vi i Det Konservative Folkeparti egentlig optaget af, om de ikke kunne findes en seriøs mellemvej: enten at husdyrvoldgiftsretterne skæres ned til f.eks. to voldgiftskredse – én i Øst- og én i Vestdanmark – ligesom landsretterne. Det ville på én gang minimere den alt for store organisation og samtidig sikre, at de to voldgiftsretter dog fik et vist antal sager årlig, så de fik opbygget både ekspertise og en ensartet praksis. Alternativt kunne man forestille sig et privat voldgiftssystem, som landbrugets organisationer selv etablerede. Det ville måske være nok så fremkommeligt.

Under alle omstændigheder mener vi, at sagen fortjener nogle alternative overvejelser, så vi ikke bare bevidstløst nedlægger noget uden at sætte noget andet velfungerende i stedet for.

Anne Bastrup (SF):

Det er ikke hver dag, at vi her i Folketinget ophæver love, og jeg kan forstå, at der ikke er et enigt Folketing bag her. Men SF støtter dette forslag. Vi har rent faktisk et medlem af folketingsgruppen, der har siddet i en voldgiftsret i 10 år, og han har aldrig nogen sinde været ind-